

אמא יקרה שלנו

כשאני חושב באיזה בית גדלתי עולים בי זיכרונות של בית חם, אוהב ושמח, והרבה בזכותך.

אני זוכר את הארוחות המשפחתיות, את האורחים שאהבתם להזמין, את האוכל הטעים, השיחה המעניינת והאווירה הטובה.

אהבת לבשל ואהבת את המטבח בבית, בקיבוץ ובתק"ם.

פירסמת את המטעמון הקיבוצי והמתכונים שלך נאפו בארץ ובעולם...

כמה שמחת והתרגשת כשבשנת ה-70 לכפר הנשיא הוציאו הוצאה מחודשת ויפה לספרון הישן...

אני זוכר את העוגיות של 4 אחרי הצהריים, ואת ה-STEAM PUDDING שהיה נאפה על גבי פתיליה, מכוסה במגבת, בכניסה למקלחת... את קריאות השמחה או השבר שהיו ברקע...

לאורך כל השנים עסקת באומנות: סריגה, רקמה, קרמיקה, ציור, תכשיטנות ומה לא... הגינה שלכם הייתה מלאה בעציצים ובבובות קרמיקה שלך.

היית אישה עצמאית, ובגיל 50 יצאת לעבודה בתק"מ. אמנם עברת מי סופר כמה טסטים, אבל לא ויתרת והצלחת, ואני מאוד הערכתי.

הייתי המבקר הכי גדול שלך... ויחד עם זאת אני זוכר שיחות בינינו, בפתיחות והשלמה. אמרתי לך שאני אוהב אותך וכך אני רוצה לזכור אותך ולהיפרד ממך.

אני רוצה להודות לצוות בית יונתן על הטיפול המסור, המקצועי, והאנושי בכל שעות היום והלילה.

תודה גדולה לגיל ובמיוחד לארי על הליווי היומיומי והתמיכה באמא.

נוחי על משכבך בשלום, ותמסרי ד"ש לאבא.

אהרון

